

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Taberska (spr.)

SSO Hanna Bartkowiak

SSO Sławomir Jęksa

Protokolant aplikant radcowski K. S.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Agnieszki Hildebrandt

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r.

sprawy **B. A., F. A., T. B. i A. J.**

oskarżonych z art. 156 §1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie

z dnia 4 listopada 2015 r. - sygn. akt II K 1112/14

1. Uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. J. i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie do ponownego rozpoznania.

2. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- eliminuje z opisu czynów przypisanych oskarżonym F. A., B. A. i T. B. wspólne działanie z A. J. i przyjmuje, że oskarżeni F. A., B. A. i T. B. wzięli udział w bójce wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami wobec których postępowanie wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami.

- przyjmuje, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie 7 dotyczy oskarżonych F. A., B. A. i T. B..

3. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

4. Zwalnia wszystkich oskarżonych od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

S. J. E. H. B.

UZASADNIENIE

B. A. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 21 grudnia 2013 roku w G. przy ul. (...) przed G. nad Dwoma S. wziął udział w bójce wspólnie z F. A., T. B., A. J. i innymi osobami wobec których postępowanie wydzielono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. **tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.**

F. A. został oskarżony o to, że:

II. w dniu 21 grudnia 2013 roku w G. przy ul. (...) przed G. nad Dwoma S. wziął udział w bójce wspólnie z B. A., T. B., A. J. i innymi osobami wobec których postępowanie wydzielono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. ***tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.***

T. B. został oskarżony o to, że:

III. w dniu 21 grudnia 2013 roku w G. przy ul. (...) przed G. nad Dwoma S. wziął udział w bójce wspólnie z B. A., F. A., A. J. i innymi osobami wobec których postępowanie wydzielono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. ***tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.***

A. J. został oskarżony o to, że:

IV. w dniu 21 grudnia 2013 roku w G. przy ul. (...) przed G. nad Dwoma S. wziął udział w bójce wspólnie z B. A., F. A., T. B. i innymi osobami wobec których postępowanie wydzielono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami, narażając ich na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub w art. 157 § 1 k.k. ***tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.***

Sąd Rejonowy w Gnieźnie wyrokiem z dnia 4 listopada 2015 roku, sygn. akt II K 1112/14:

1. Na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie przeciwko B. A. warunkowo umarzył na okres 2 (dwóch) lat próby.
2. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. nałożył na B. A. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
3. Na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie przeciwko F. A. warunkowo umorzył na okres 2 (dwóch) lat próby.
4. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. nałożył na F. A. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
5. Na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie przeciwko T. B. warunkowo umorzył na okres 2 (dwóch) lat próby.
6. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. nałożył na T. B. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
7. Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od wszystkich oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania w kwocie po 226,86zł od każdego, a na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. Nr 49 z 1983, poz. 223 z późn. zm.) wymierza każdemu oskarżonemu opłatę w kwocie 70 zł od każdego.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator i zarzucił:

1. Obrazę przepisów postępowania w postaci art. 413 § 1 pkt. 5 kpk poprzez zaniechanie zamieszczenia w zaskarżonym wyroku jednoznacznego rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej A. J. za zarzucany mu czyn, co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albowiem uniemożliwia to ustalenie treści rozstrzygnięcia Sądu w zakresie jego odpowiedzialności karnej za zarzucony mu czyn

2. Obrazę przepisów postępowania w postaci art. 342 § 1 kpk poprzez zaniechanie dokładnego określenia czynów przypisanych oskarżonym B. A., F. A. i T. B. polegająca na nieusunięciu danych A. J. jako współsprawcy pomimo tego, iż nie wydano jednoznacznego rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej A. J. za zarzucany mu czyn, co miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegająca na uznaniu go za współsprawcę pomimo braku wydania jednoznacznego rozstrzygnięcia dotyczącego jego osoby

Podnosząc te zarzuty prokurator wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie czynu zarzucanego A. J. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie w tym zakresie do ponownego rozpoznania

- zmianę wskazanego wyroku w zakresie czynów zarzucanych B. A., F. A. i T. B. poprzez wyeliminowanie z opisu czynów im przypisanych danych A. J. jako współsprawcy i wskazanie w opisie czynu, iż popełnili go wspólnie i w porozumieniu wraz z innymi osobami, wobec których postępowanie wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Słusznie podnosi bowiem apelujący, że w zaskarżonym orzeczeniu Sądu Rejonowego nie zawarto jednoznacznego rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej A. J.. W komparycji tego orzeczenia Sąd ten wskazał imiona i nazwiska oraz inne dane określające tożsamość czterech oskarżonych oraz opisy i kwalifikacje prawne czynów, których popełnienie oskarżyciel im zarzucił, jednakże sentencja wyroku zawiera pełne rozstrzygnięcie jedynie co do trzech z nich, tj. co do B. A., F. A. oraz T. B.. Analiza treści przedmiotowego orzeczenia natomiast prowadzi do wniosku, iż zaskarżony wyrok odnosi się również do A. J., o czym świadczy treść przypisanych czynów pozostałym oskarżonym (wspólnie i w porozumieniu także z A. J.) oraz rozstrzygnięcie o kosztach procesu za I instancję, które dotyczy wszystkich oskarżonych.

Jednocześnie **przed** wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie wydano postanowienia o wyłączeniu materiałów w zakresie dotyczącym zarzucanego A. J. czynu do odrębnego rozpoznania, a postanowienie Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 5 stycznia 2016r. sygn. akt. II K 1112/14 – K. 512 – zostało uchylone postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 marca 2016r. sygn. akt IV Kz 115/16 po rozpoznaniu zażalenia prokuratora.

Słusznie zatem konstatuje prokurator, iż treść zaskarżonego orzeczenia i jego uzasadnienie świadczą o tym, iż w ramach przedmiotowego postępowania rozpoznawana była kwestia odpowiedzialności karnej A. J. za przestępstwo z art. 158 § 1 kk i brak jest co do jego osoby takiego rozstrzygnięcia, które w sposób jednoznaczny umożliwiłoby jego wykonanie(podobnie jak w przypadku art. 439 § 1 punkt 7 kpk), tak jak to ma miejsce w stosunku do pozostałych oskarżonych, których zaskarżony wyrok dotyczy, a co do których warunkowo umorzono postępowanie karne określając w sposób jednoznaczny okres próby i wysokość świadczenia pieniężnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, podzielając w pełni zarzuty apelacji uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. J. i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie do ponownego rozpoznania.

Konsekwencją takiej decyzji była zmiana zaskarżonego wyroku poprzez eliminację z opisu czynów przypisanych oskarżonym F. A., B. A. i T. B. wspólne działanie z A. J. i przyjęcie, że oskarżeni F. A., B. A. i T. B. wzięli udział w bójce wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz z innymi osobami wobec których postępowanie wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz dotąd nieustalonymi osobami, a także przyjęcie, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie 7 dotyczy oskarżonych F. A., B. A. i T. B..

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Rejonowy winien przeprowadzić przewód sądowy co do oskarżonego A. J. na nowo w całości.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk z uwagi na zasadę słuszności, Sąd Okręgowy zwolnił wszystkich oskarżonych od zwrotu Skarbowi Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

S. J. E. H. B.